

да дойде лотзето отъ брѣга, ходъ назадъ, дѣсно на бордъ, лѣво на бордъ — заседнахме съвсемъ. На утрото дойдоха и мѣстни влѣкачи, и нѣкакви параходи се опитваха да ни изтеглятъ, и въ края на краищата се разбра, че сме заседнали съвсемъ наздраво и повече нищо. Телеграфиратъ на компанията въ Ливерпулъ. Отговарятъ. Пакъ телеграфиратъ. Пакъ отговарятъ. Пристига отъ Капщата съ самолеть агентътъ на компанията и представителъ на застрахователното. Тоя казва: „Вземете истински влѣкачи и извлѣчете парахода си; той нѣма никаква повреда, застраховка не плащаме“. Агентътъ казва: „Чакай да видимъ какво ще ни струва това“. Сѣда на масата и прави смѣтки: влѣкачи три, толкова пжтъ отъ Ливерпулъ до тукъ, толкова и толкова екипажъ, толкова и толкова вжглища — да се извлѣче параходътъ ще струва два пжти повече отъ самия него! Сега пкъ идатъ пристанишнитѣ власти отъ Портъ Елизабетъ, взематъ пристанищно право и казватъ: „Махнете оттукъ парахода. защото отъ утре ще плащате и глоба“. Запече се работата. Накрай капитанътъ се разсърди, стовари всичко на брѣга, покри го съ платнища, изплати заплатитѣ, остави ни да пазимъ стокитѣ и инвентара до когато си искаме и замина. Остана при насъ само агентътъ на компанията. Хитрецъ, досѣти се най-накрая. Телеграфира още петъ-шестъ пжти до Ливерпулъ, ухили се до уши и ни заповѣда да свличаме на брѣга всичко ценно. Сновахме три дни съ моторницитѣ и Каролина остана гола като негърка. На другата сутринъ прати да биятъ барабана въ цѣлия Портъ Елизабетъ: продава се параходътъ Каролина. Купувачи, естествено, за голия параходъ не се явиха. Агентътъ се